

ZPRÁVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

8/99
ročník 9

Dukelský průsmyk - odminování v bojích s nepřitelem

Dukelské bojiště v říjnových dnech 1944 hrmělo palbou dělostřeleckých oddílů a pluků. Boje se přesunuly na úzký pás území osvobozeného Československa.

Československé dělostřelectvo zaujalo postavení z obou stran jediné silnice vedoucí z Polska Dukelským průsmykem a palbou podporovalo útoky pěších praporů doprovázených odtařovacími skupinami ženistů. Postup pěchoty narážel nejenom na první, dříve vybudované postavení ve skalách, ale i na minová pole, která byla zřízena na všech vhodných přístupech a prostrátech.

Prostor Dukelského průsmyku byl zaminován tisíci minů různých konstrukce a účelu. Míny byly položeny nejenom v místech vhodných pro palební postavení dělostřelectva, ale i v místech budování okopů a pozorovacích. Míny byly za keři, stromy a podél silnice. Člověk nemohl vstoupit na žádný kousek půdy bez nebezpečí, že slápně na minu nebo zakopne o nástrážný drát.

Příslušníci ženijního sborového praporu a ženijních praporů brigád byli rozděleni na desítky odtařovacích skupin v síle 5-10 mužů, vedených důstojníky, převážně volynskými Čechy, a poddůstojníky, prováděli odminování v celém pásmu sboru. Větší část mužstva odtařovacích skupin i této fázi boje tvořila volynští Češi. Byli to již zkušené ženisté, kteří znali základy vybušných zátařusů a dovedli je odstraňovat i v primém dotyku s nepřítelem.

Jednotlivé skupiny byly také vysílány napřed do Polska, aby prováděly odminování ploch a zabezpečily tak bezpečnost vracějícího se civilního obyvatelstva.

12. října po zprávách, že v místech a okolí polské osady Zyndranov zahynuly ženy, které se pokoušely sklidit okopaniny, byla vyslána odtařovací skupina, vedená desátníkem Kuzanem, aby provedla průzkum a odminování ploch.

Desátník Kuzan se svoji skupinou dorazil do Zyndranov v odpoledních hodinách. Po provedeném průzkumu polí, kde v bramboríšti měla zabít žena, zahájil plošné odminování celého prostoru. Průzkum zjistil, že bramboríště jsou silně zaminovaná protipěchotními dřevěnými minami. Skupina v krátké době odstranila 227 PP min a umožnila tak občanům Zyndranov bezpečnou sklizeň okopanin.

Odtařovací práce konané v dotyku s nepřítelem a v noci byly nejen složité, ale i velmi

nebezpečné. Na ženisty čekal nejen nepřítel v zemi, ale i na povrchu strážními, kteří střežili vlastní minová pole.

15. října 1944 odtařovací skupina v síle 10 mužů, vedená zkušeným důstojníkem podporučíkem Tomášem Jelačičem prováděla průzkum a zřizování průchodů na předním okraji nepřátelské obrany. Mezi postavením průzkumné roty sboru a nepřátelskými zákopy byl zaminovaný prostor s tekoucím potůčkem. Průchody měly umožnit útok průzkumné roty v ranních hodinách.

Jednotka ženistů, rozdělena na malé skupiny o síle 2-3 mužů, zahájila v noci vlastní odminovací práce. Na předním úseku se první vyprázdnil vojín Pokuta a minovým bodcem prověřoval terén a porost před sebou. Po krátké době narazil na první špindelové miny. Téměř neslyšně dal smluvený signál ženistovi, který se plížil za ním a rozšiřoval průchod na stanovenou šířku. Příslušníci průzkumné roty s napětím sledovali práci odtařovacích skupin ženistů, kteří se plížem pohybovali v předpolí. Jejich činnost byla často přerušována při vystřelování světlic z nepřátelského postavení.

Vojín Pokuta se konečně dopíplil do potoka, který provedl i odminování a neohrožené postupoval dále, stále blíže k nepříteli. Jen se stále více tlačil k zemi. Podporučík Jelačič, který kontroloval činnost skupin, se doplížil k ženistovi, který rozšiřoval průchod a pokračoval plížem dále za vojínem Pokoutou. Vtom asi 4 metry před vojínem Pokoutou se něco pohnulo a vzápětí tmou proužila dávka samopalů, nepřátelského strážného, který - skryt za srnčím - střežil minová pole. Dávka plně zasáhla vojína Pokuta a smrtelně jej zranila. Vzápětí byl přední okraj osvětlen několika světlicemi a ožili palbou nepřítel - samopalů a kulometů. Podporučík Jelačič pokračoval i v této situaci plížem ke zraněnému ženistovi. Tam zjistil, že již není pomoci, opatrně se otočil a rychle se plížil z ostřelovaného pásma. Odvážnému veliteli však nebyla dána možnost dosáhnout krytu, který skýtal běh potoka. Jedna z dlouhých dávek nepřátelského těžkého kulometu ho zasáhla do hlavy. Tak padl jeden z odvážných velitů ženijní čety 2. ženijního praporu. Padl při pokusu zachránit raněného vojáka.

Úkol však byl spíněn. Průchody v nepřátelských minových polích byly zřízeny a umožnily ráno úspěšný útok průzkumné roty.

Jméno podporučíka Tomáše Jelačiče je na věčné časy vryto v Dukelském památníku.

Miroslav Novák

UPOZORNĚNÍ!

Dne 4. a 11. listopadu bude promítán v české televizi na 2. kanálu pořad DUKLA - KREV A TRAUMA.

Spolupracovali na něm i mnozí volynští odbojář - účastníci bojů v Karpatech. Pořad tví budej jednou hodinu. Redakce

Jestli . . .

Jestli moje tělo mladé skončí život v boji, neřkej nic, kamaráde, až bude matce moji.

Až se bude po mně ptáti jednou matka moje, potěš ji. Ze syn se vrátí, až se skončí boje.

Řekni, že jsme ještě v poli, pozděj at mě čeká. Pravdu zamlč, pravda bolí, že se matka leká.

Neřkej nic, kamaráde, kamarád Tě pro, v boji až mě tělo mladá do hrobu smrt zkosí . . .

Neznámý autor - v poli 14. 10. 1944

UPOZORNĚNÍ

Volynská historická sympozium se bude konat dne 30. listopadu 1999 od 11 hodin v našem síle hotelu Legie, Sokolská 33, Praha 2. Téma: Vztah volynských Čechů k Němcům.

Koordinator: Vl. Dušek

Absolventi matičních škol se sešli v Chomutově

V nově zrestaurovaném a velmi krásném síle chomutovského divadla se 24. září t. r. sešli bývalí žáci soukromých škol České matice školské na Volyni - škol zdobnovské, ome-lánštinské a rovenské, aby společně zavzpomínali na svá školní léta, na život na Volyni, na své učitele, na své rodiče a prarodiče, kteří věnovali výchovné svých dětí velkou pozornost. V západní části Volyně vybudovali přes padesát školních budov, z toho třináct soukromých škol s českým vyučovacím jazykem.

Jak konstatoval ve svém úvodním projevu předseda organizační komise Rostislav Hlaváček, žádná jiná česká menšina na světě nikdy neměla tolik soukromých škol jako volynští Češi. Žádná jiná česká menšina ve světě vysílala ve dvou světových válkách tolik vojáků k boji za svobodu národa a suverenitu českého státu jako volynští Češi. Tento fakt vzvzrážuje výsledek celkové činnosti naší menšiny, která, i přes řadu nedostatků vyplývajících z ekonomických a někdy i politických důvodů a potíží se snažila věnovat tomuto cíli maximum. Radu záměru se jí dařilo plnit a splnit, avšak ne vždycky se podařilo splnit všechny vytčené cíle; zejména cíle dlouhodobého charakteru.

V závěru svého stručného úvodu požádal přítomné, aby při návštěvě Volyně a zvláště

Rovna nezapomněl navštívit tamější krajské vlastivědné muzeum, kde je možno zhlédnout zajímavé a bohaté expozice Polska, Rusů, Židů a zejména Ukrajinců. Jen česká expozice tu zatím není, až naši parodičtí, rodiče, ale i naše generace se nezapomenutelně zapojili do děje českého kraje. Každý z nás při návštěvě Rovny by mohl k obhacování připravované české expozice přispět nějakým exponátem. Muzeum je umístěno v budově bývalého ruského gymnázia, kde koncem minulého století přednášel profesor a ředitel této školy Jaroslav Němec - syn Boženy Němcové - a působil tu také další český profesor - filolog František Čecháček. V současnosti Němecovi a Češi, kteří se přizpůbili na Volyně podívali na svá bývalá rodiště, jsou velmi vítanými hosty.

Chomatovského setkání se zúčastnil předseda Sdružení prof. MUDr. Vladimír Dufek s činností. Ve svém vystoupení seznámil přítomné s činností naší organizace, která postupně realizuje své hlavní poslání: sepsání a vydání dějin našeho českého lidu. Vydání byrův dějů a přípravu se třetí díl, který bude věnován reemigraci a usídlení vol. Čechů v osvozené vlasti. Při přípravě dějin dochází zákonitě k výměně názorů na tu či onou událost, dochází k tomu, že některá fakta jsou různě chápána a vykládána. Sdružení se však snaží, aby naše dějiny odpovídaly maximálně realitě situací, aby v nich byly zachyceny pravdivé všechny klady, ale i záporné stránky života volyňských Čechů.

Marie Pánková - členka předsednictva české obce legionářské, seznámila přítomné s připravovaným zákonem o finančním příspěvku volyňským zahraničním vojákům a jejich ženám a podobně informovala o jedné z největších akcí našich členů - finanční sbírce a odhalení památníku malinským obětem. Jak známo, pomník byl odhalen loni, letos byly provedeny další úpravy, a to zřízení přístupové cesty ke hřbitovu, oplocení hřbitova a zřízení parkovací plochy před hřbitovem. Byla sjednána s místním zemědělským podnikem dohoda o běžné a soustavné péči o hřbitov včetně údržby a případné úpravy hrobů a náhrobních křížů, odstraňování přerůstající trávy atd.

Chomatovského setkání se zúčastnilo téměř 140 žáků a hostů. Po společném obědě vyhrávala k tanci a poslechu hudba a přesně v 15 hodin nastalo poslední zvonění toho dne - rozoznání se keramičk zvončky, které obdržel každý žák na památku tohoto setkání.

Věrne, že se nebylo zvonění poslední, a že žáci těchto škol se sejdou opět, a to na rozhraní posledního roku druhého tisíciletí a nastupujícího prvního roku třetího tisíciletí...

Santorová Marie a spol.

PŘEDBĚŽNÉ OZNÁMENÍ

V regionu Brno se bude konat dne 29. dubna v roce 2000 celostátní setkání krajanů. Blíže informace budou uváděny v dalších číslech Zpravodaje. Za výbor regionu Brno J. Kučera

JAROSLAV CHUDOBA -

životní jubileum

De 21. 10. 1999 se jmenující dožil 80 let. Boratinský rodák se stal historikou osobností v dějinách volyňských Čechů. Byl dlouholetým prvním redaktorem Věrné Stráže, druhým předsedou Svazu Čechů z Volyně, prvním bojovníkem za jejich únor do vlasti. Je stále aktivním publicistou, vynikajícím řečníkem s básnickými prvky na velkých krajských schůzkách.

Přejeme mu dosavadní pracovní eldu a pevně zdraví do dalších let a desetiletí.

Je i pravidelným dopisovatelem našeho Zpravodaje a jeho příspěvky obsah časopisu velmi obhacují.

Za SČVP Vlad. Dufek
Z regionu Rakovník Libuše Růžičková

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Litoměřice

Litušteme-li stránkami našeho Zpravodaje, musíme konstatovat, že společenský život občanů volyňské komunity je i zde v republice neobyčejně aktivní a probíhá na vysoké kulturní úrovni.

Dožadují to zletelné zprávy z regionů, rozsáhlé zápisy z velkých krajských setkání s bohatými kulturními programy i ostatní články volyňských historiků. Víme, že mimo udržování přátelských styků a pokračování v dobrých tradicích našich otců je programovou náplní naše Sdružení zachování historické paměti a zvlášť morální paměti na ty, kteří neměli štěstí přežít a dočkat se i těch krás, které život také nabízí.

V souladu s tímto programem i náš litoměřický region, jako každým rokem, uspořádá oslavou akcí k 54. výročí ukončení 2. světové války. Delegation obou spolupracujících organizací, ČSBS a SČVP se 8. 5. 99 sešla na litoměřickém hřbitově u památníku padlých ve druhé světové pololetí kyvice a krajan M. Novák v krátkém představení události těch památných dnů a vzdal sež a účtu padlým. Tento slavnostní akt důstojně dotvorila čestná vojenská stráž na povel velitele čestné vojenské stráž na povel velitele čestné vojenské stráž. Dále následovalo položení kyvic u památníku na místě koncentračního tábora Richard, kde br. Hrubý vzpomněl utrpení umučených a s hlubokou účtou vzdal čest jejich památce.

16. 5. se členové obou organizací zúčastnili Terézinské tržny, také jako každým rokem.

Na tuto celostátní pietní slavnost výbor litoměřického regionu ČSBS pozval již podruhé, v rámci družebních styků, zástupce SZPB z Trenčína. Pozvání přijali 4 členové a díky dokonalé péči litoměřických organizací jsou všichni v pohodě a příjemně, což vyjádřili ve svém děkovném projevu na rozloučenou a pozváním našich oběťů do Trenčína.

Neexistují zde národnostní bariéry, jen poctivé a čestné prožití životní události mají význam. Škoda, že toto pravidlo neplatí všeobecně.

Tradiční povídkové setkání krajanů v Litoměřicích, které se uskutečnilo 1. 10. 1999 mělo jako vždy, k velkému potěšení organizátorů, bohatou návštěvnost.

Není již ani nutné vzpomínat, že organizace a příprava setkání byla, jako vždy, věnována velká pozornost. Jako vždy se stoly skvěly nejen plnými tácky koláčků i jineho domácího cukroví, ale pestilily se živými kytičkami z vlastních záhradček. Je až dojemné, s jakou neokázalou samozřejmostí i radostí se členky výboru snaží, aby proslávlí setkání krajanů bylo co nejpříjemnější a nejhezčí.

Program, který byl koncipován především k posvícenské radostné zábavě a kratší vzpomínce k 55. výročí Karpatso-Dukelské operace se stal ve skutečnosti více oslavou tohoto výročí.

Intenzivně prožil a v tomto případě bolestně a tragické události nikdy z paměti lidí nevymizí a mít možnost zavzpomínat a promluvit si o tom působí takřka blahodárně. Proto, když nás volyňský historik plk. mv. v. Miroslav Novák - přímý účastník bojů v Karpatech, velitel ženijních jednotek (také dvakrát raněn) vzpomněl, o této události s cílem především vyzpovědi, otvorení prvor pro voluňské vyzpovědné. Stačilo pak vyslovit pojem jako je Karpaty, Otravská, kóta 534, Hřtvořa bora, vstoupení na československé území v Dukelském průsmyku 6. 10. 1944 a mnohá další nezapomenutelná místa, a hned se to celé krávkou období KD operace v našich myšlenkách vynořilo, jako by se událo věra.

Kráj - Miroslav Novák, jenž oslovoval konkrétně všechny bojovníky všech válečných disciplín, oslovil neméně přesvědčivě, co nenávratnou ztrátou svých neblížších a známých také velice utrpěl.

Do té atmosféry živých válečných vzpomínek přispěl významně předseda CV prof. MUDr.

V. Dufek a mimo jiné poukázal na občas se vyskytující názor, či spíš pomluvu, o jakémsi zakolísání volyňských nováčků v tom právě počítaném stádiu neboť zasvěcené informoval, kde se zakolísání či spíš nedostatečná znalost situace projevila.

I když volyňští nováčci byli fádne cvičeni a plni odhodlání s nepřitelem republiky tržer, skutečnost je třeba v tomto smyslu prezentovat vždy, když se nasynké potřeba obhájit pravdu a objektivitu. To neznamená přeocování si ani sebechválu.

Neobyčejně hodnotným příspěvkem zapůsobil tankista Vladislav Opocenský - jeden z průzkumné skupiny tří tanků, který byl v těžké přesnou situaci v ten první den střetu s nepřitelem, osobně tvrdě zabit. Jeho svědectví přímého účastníka v KD operaci bylo nedávno spolu s dalšími účastníky na místě bojů namířeno a bude uvedeno v televizním vysílání v pásmu "Dukla, krev a míry".

O slovo se pak přihlásil krajan Jifi Pánec z Lovosic, aby seznámil krajanů s právě prodávanou publikací "Návraty", které je koordinátorem a vydavatelem. Velice věrně a přesvědčivě, stejně jako to krásně objasní v předmluvě své knihy, informoval, proč podkálal za prospěšné vydání krázné tyto autentické dokumenty z období reemigrace volyňských Čechů do vlasti, období, které bylo pro nás stejně důležitě, jako často velmi obtížně až dramatické. Bylo štěstí, že v té době prožitky mnoha reemigračních mohly být podchyceny ve volyňském časopise "Věrná stráž" a zaslouhou krajanů Pánec, který obětoval mnoho svého času a probánského zaujetí tyto příspěvky z ročníku 1946-47 "Věrné stráže" vyhledal a soustředil do knihy "Návraty", aby byly zachovány pro příští pokolení a to pro pohrůdné dílo, které významně rozšiřuje a doplnuje historii volyňských Čechů.

Nakonec byl požádán o hodnotící slovo vzrčný host - ředitel Okresního archivu JUDr. Moravec.

JUDr. Moravec ve svém projevu prohlásil, že s velkým zájmem vyslechl diskutující častátníky války a byl potěšen, že se přičestnost slýsyt pravdivá slova o tom, co mělo přežít, nedoceňoval, a zkeslovalo. Prohlásil, že o takové paměti má Okresní archív eminentní zájem a vyjádřil nálehuvalu výzvu všem, kteří mohou své paměti jakýmkoli způsobem archivu poskytnout, aby tak učinili i vlastnoručně, bez obav, že nebudou třeba napsány spisovně nebo úředně, neboť takové paměti napsané třeba třesoucí se upravovanou rukou, ale s upřímným zájmem o pravdivé sdělení, podávají celistvější obraz charakteru dané společnosti.

Tuto výzvu doktora Moravce předseda CV SČVP prof. MUDr. V. Dufek výslovně ohodnotil a poukázal na to, jak vzácné příležitost se našim krajanům naskývá, dokládá fakty účast volyňských Čechů v boji za osvození našej republiky od fašismu jako výraz pravdivo vlastenectví, aby toto nemohlo být tak často opomeno.

Posvícenská volná zábava se rozproučila až po obědě. Na konci programu vedoucí organizátor krajan Josef Kozák oznámil, kromě záverečných slov, že na dobrovolných darech bylo získáno přes 5.800 Kč.

Potěšující bylo také, že knihy volyňských autorů se s úspěchem prodávaly.

Zapsala V. Suchopřodná

Region Chomatov

OZNÁMENÍ

19. listopadu se koná setkání SČVP v Chomatově v Městském divadle v ul. Pěšina B. Němcové. Začátek je v 10 hodin, vstupné na pohostění 150 Kč. Srdečně zveme všechny zájemce!

Jiřina Káčerová

Severomoravský region

Náš Vašek má 70!

Jak jsme se dověděli, 14. listopadu 1999 se dožívá přední pracovník a organizátor našeho Sdružení, tajemník severomoravského regionu pan Václav Dubec 70ti let.

že Hašek je v legiích a navíc v Kyjevě, nabídl mi spolupráci a později ho zaméstal jako redaktora. Jeho humoristické povídky pak značně zlepšily krajský týdeník a byly oblíbeny i v řadách rozšiřujících se legie.

V průběhu svého působení v Českoslovanu nabídl Hašek Švihovskému, že napíše pokračování svého Švejka. Skutečně zakrátko napsal další díl nazvaný Švejk za zajetí. Ten poté vyšel ve Švihovském nakladatelství v Kyjevě.

Dále nám Švihovský vyprávěl, jak od Haška koupil právo na povolené vydávání Švejka. Je známo, že Hašek, jako nenapravitelný bohem, trpěl stále velkým nedostatkem peněz a tak jednoho dne nabídl Švihovskému práva na dramatisaci Švejka. Švihovský, který by měl ocenit kvalitu tohoto díla, práva také koupil. A Švejk se pro svoji jedinečnost a literární kvalitu bude v budoucnu určitě filmovat. Švihovský tedy koupil i práva na filmování. Zkrátka - Švihovský měl koupena všechna práva na zveřejňování Švejka v jakékoli písemné či jiné podobě.

Válka pokračovala. Českoslovan vycházel z určitých předstávkami, zavazujícími válečnými událostmi a nakonec byl zastaven. Švihovský se stal na nějaký čas vyslancem nově vzniklého státu - Československé republiky u ukrajinské vlády a když za padla, vrátil se s legiemi, řadu měsíců, přes Sibiř do osvobozené vlasti.

Po návratu do Prahy měl starosti existenční, rodinné a na Haška a jeho Švejka pozapomněl. Až jednou ...

Te se procházel po Praze a seznamoval se ve vlohách různých knižkupectví s knižními novinkami. A ehm! - za vlohou objevil zbrusu nové vydání Osudy dobrého vojáka Švejka!

Po zjištění adresy nemile překvapil Haška důraznou otázkou jak to, že Švejk, na jehož vydávání má všechna práva, vyšel u jiného nakladatele? Vzdýtl on, Hašek, mu již v Kyjevě všechna práva prodal!

A Švihovský dále ve svém vyprávění pokračoval: "Hašek se na mně podíval takovým téměř dětským nevinným pohledem, mrdně se usmál a špič: "Ale pane redaktore, snad tenkrát v Kyjevě, když jste ode mne koupal všechna práva, snad jste to tenkrát nemyslel vážně?"

Tim pro Švihovského, který průběhem války a banánu přes Sibiř přivál o mnoho písemnosti i o práva na vydávání Švejka, na jeho dramatisaci a zfilmování - končily všechny možnosti umout se svých práv a publikovat nejzřejmější český humoristický román o dobrém vojáku Švejvi. *Rostislav Hlaváček*

NAŠI JUBILANTI ...

Region Teplice

Diamantová svatba

Před šedesátí lety, dne 18. 10. 1939 Marie Menzlová a Antonín Kráusina uzavřeli sňatek v pravoslavném chrámu na Volyni. Bude to za nás vždy to reálnější též doba, než se měli rádi, tak všechny tyto došlé naše překonal. Narodil se jim syn Jiří a začátkem roku 1944 Toník narukoval do č. arm. sboru. Mařenka zůstala na všechno sama a trvalo to 3 roky než mohla odjet za manželzem do ČSR. V Čechách se jim narodil druhý syn Toníček a žijí stále ve Věštencech v krahu svých synů, sváta s moučká pravnoučkat.

Mařenka a Toníček, všichni členové regionu Teplice Vám přejí hodně zdraví a aby jste se ještě dlouho těšili se svými vnoučaty a pravnoučkaty! Za region V. Bitožský

Důležitá upozornění! Jelikož se mnozí dotazují dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800. Čs spořitelna a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářský Sdružení: Marie Nečasová, Svídnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás nepoznámili o zveřejňování dárů - dary můžete uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajane! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorů! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebcích 20, 150 00 Praha 5

Region Nymburk

Dne 12. 11. oslavil své 55. narozeniny Vasil Ongrienko z Malina bytem Milovice. Mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let za celou rodinu přeje *netet Julie*

Region Šumperk

Blahopřání našim členům

Ajgl Vladimír, nar. 15. 10. 1943 bytem Rapotín, Bítkovů Zdenka, 8. 10. 1936, Vykřikovec, Friscood Ezeuzie, 5. 10. 1937, Rapotín, Glancod Marie, 14. 10. 1928, Nový Malín, Jánod Slávoňa, 2. 10. 1944, Velké Losiny, Koutecký Josef, 4. 10. 1920, Velké Losiny, Kyselod Žofie, 10. 10. 1908, Rapotín, Madack František, 5. 10. 1925, Rapotín, Michálek Václav, 6. 10. 1943, Velké Losiny, Miler Jaroslav, 10. 10. 1949, Vykřikovec, Marešod Ljuba, 26. 10. 1943, Rapotín, Novotný Vladimír, 22. 10. 1923, Velké Losiny, Ré Leontín, 26. 10. 1927, Velké Losiny, Šimek Josef, 24. 10. 1937, Šumperk, Valenta Josef, 23. 10. 1921, Libina, Boblachová Helena, 30. 11. 1925, Litavol, Fric Václav, 20. 11. 1929, Vykřikovec, Hajná Emilie, 23. 11. 1913, Šumperk, Kletavod Marie, 12. 11. 1929, Libina, Miler Miroslav, 6. 11. 1925, Vykřikovec, Minařík Josef, 17. 11. 1928, Šumperk, Minaříkod Antonie, 17. 11. 1921, Nový Malín, Priglod Jitřina, 26. 11. 1953, Velké Losiny, Rybáček Slávoňa, 5. 11. 1922, Šumperk, Sedoměk Jaroslav, 29. 11. 1937, Šumperk, Soukup Vladimír, 21. 11. 1929, Šumperk, Sućod Slávoňa, 30. 11. 1925, Zábřeh, Těglová Eriena, 24. 11. 1933, Šumperk, Zahradníčková Libuše, 14. 11. 1913, Libina, Cimegrod Anna, 11. 12. 1922, Libina, Fořtod Věra, 26. 12. 1919, Šumperk, Hubáčekod Jitřina, 17. 12. 1947, Velké Losiny, Končícká Františka, 4. 12. 1917, Rapotín, Najmanová Olga, 2. 12. 1926, Rapotín, Rejzková Marie, 24. 12. 1920, Velké Losiny, VojtkováŠolma, 10. 12. 1919, Rapotín. Hodně zdraví do dalších let za region Šumperk *přeje Alice Bítková.*

Region Chomutov

K životinmu jubileu našemu předsedovi celostátního svazu ČSV panu prof. MUDr. Vladimíru Dufkovi, ČSc., kterého se dožívá dne 13. 11. 99, přeji hodně zdraví, štěstí a neutuchající elánu do další práce ve prospěch ČSV.

Za region Chomutov vedoucí Jitřina Kačerová, Alexandr Hloušek a Ludmila Rasendorfová. Ze srdce se k přání připojují i redakce

21. 7. oslavila 85. narozeniny jedna z prvních členek našeho regionu p. Helena Pabinská, místo nar. Bobrujsk - Bělorusko, bytem v penzionu. v Chomutově. 13. 11. 99 se dožívá životního jubilea 80 let členka našeho regionu, bývalý podnikovkvník vychodní armády, předně zakladatel organizace ČSBS v Chomutově p. Josef Kalcovský z Mirohoště na Volyni, bytem v Chomutově.

15. 11. se dožívá 80 let členka našeho regionu p. Marie Oborská z Volkova na Volyni, bytem v Chránišově u Chodova. Všem jubilantům do dalších let přeje hodně zdraví, štěstí a spokojenosti za reg. Chomutov *Jitřina Kačerová a A. Hloušek*

Region Mohelnic

V našem regionu se dožívají jubilea tito krajane: Věra Kočková z Úsova, 15. 11. - 81 let, Vladimír Zahradka z Mohelnic, 15. 11. - 81 let, Libuše Machová z Mohelnic, 15. 11. - 65 let, Emilie Nečasová z Líšnice, 27. 11. - 75 let, Anna Dvořáková z Úsova, 16. 12. - 83 let, Libuše Koželová z Líbivě, 19. 12. - 55 let. Zdraví a štěstí do dalších let za region Mohelnic přeje *Emilie Jarmarová*

NASE RADY OPUSTILI...

Region Praha

19. 7. 99 zemřel ve svých nedožitých 90 letech p. Petr Voráčik. S účtu budeme na tohoto našeho nejstaršího člena vzpomínat.

Za region I. Malinská Severomoravský region SČVP oznamuje smutnou zprávu, že dne 28. září zemřela po dlouhé, těžké nemoci ve věku nedožitých 92 let naše krajanka p. Emilie Šrámková ze Městřína na Volyni bytem v Butovicích. Všem pozostalým vyjadřujeme tímto upřímnou soustrast. *Výbor SČVP regionu*

Region Mohelnic

Dne 3. září odešel na věčnost náš milý člen p. Václav Mastný ve věku 67 let, rodk z Omelan. O své rodné vesnici složil a vydal nádhernou brožurku z dějin celé vesnice. Milý Václave, budeme na Tebe s láskou vzpomínat. Upřímnou soustrast pozostalým za region projevuje *Emilie Jarmarová*

Region Karlovy Vary

S hlubokým žalem oznamujeme, že nás ve svých 83 nedožitých letech opustila naše milovaná maminka, babička a prababička p. Františka Vavryčková roz. Nováčeková z Lišné-Svítnuch na Volyni, bytem v K. Varech, Staré Rolí. Naše maminka neměla lehký život, za druhé svět. války ji Němci odvezli manžel a do koncentrační tábora a později jí banderovci vypálili dům. Pak se dostala do Německa i při Vavryčkově se dvěma dětmi. S rodinou se setkala až po válce s pomocí Červeného kříže. V r. 46 reemigrovala do ČSR. Po úmrtí manžela a několikemrém stěhování žila spokojeně v rodině synů a dcera s smrti. Nikdy na ni nezapomenou syn a dcera s rodinami. Upřímnou soustrast pozostalým přejou členové SČVP reg. K. Vary *Věra Pelcová*

Region Uničov

V r. 1998 11. 4. opustil naše řady ve věku 89 let náš krajan a spolubojovník, příslušník zahraniční armády v SSSR p. Emil Danda z Újezdů u Uničova, rodk z Hlinska. Dne 30. 7. 1998 zemřel p. Jaroslav Krupka ve věku 87 let, příslušník zahraniční armády, bytem Rybníček u Uničova, rodk z Lipjan.

Dne 7. 9. 98 zemřela p. Antonie Řebková ve věku 70 let, bytem Újezd u Uničova, rodk z Lipjan. Upřímnou soustrast rodinám pozostalých projevují krajane. *Vlad. Románek*

DARY DOŠLÉ NA KONTO SDRUŽENÍ - září 1999

Václav Kytl, Mašov - 300 Kč, Josef Krutuk, Louny - 50 Kč. Region Chomutov: Věra Jeřková, Mikulášovice - 100 Kč. Region Praha: Helena Prokešová, Praha - 100 Kč. 24. 9. 1999 na setkání v Chomutově bylo vybráno na tiskový fond 5.823 Kč. *Všem dárcům moc a moc děkujeme!*

POZOR - DŮLEŽITĚ UPOZORNĚNÍ!

Sděluje všem krajanům, že bylo změněno číslo našeho bankovního konta. NOVÉ ČÍSLO KONTA: SČVP Praha č. ú. 000000-1937591369/0800 Česká spořitelna a. s., Melantrichova 5, Praha 1. Než budou vydány nové složenky s novým číslem účtu, lze použít ještě staryjši složenky, zatím platí obě čísla. *M. Nečasová*

Tiráž: Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádán rukopis se nepřijímá. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slápská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povolené Česká pošta, s.p., odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 20. 10. 1999